

[S. Munk.]

tede København-Frederiksberg og Gentofte trænge sig paa med en uimodstaaelig Kraft.

I Modsætning til Frederiksbergs Flertals Stilling maa jeg fremhæve Københavns Kommunalbestyrelses Svar paa Indenrigsministerens Anmodning. København har her rakt Haanden ud til en fredelig Løsning og, det vil jeg meget stærkt betone, enstemmigt tiltraadt Udligningsforslagets Idé. Vi er i mit Parti ikke uden Betænkelighed over for Forslaget, som det nu er forelagt af den højtærede Indenrigsminister, men vi er villige til at tage en Løsning paa det nu givne Grundlag; mit Parti maa dog naturligvis forbeholde sig sin fulde Frihed til at rejse Sagen paa et andet og efter vor Mening mere rationelt Grundlag, saafremt Vejen her ikke viser sig at være fremkommelig.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirkning til, at dette Lovforslag kan faa en hurtig Gang gennem dette Ting.

Krag: Det her foreliggende Forslag er jo det foreløbige Resultat af en mangeaarig Kampagne fra Københavns Kommunalbestyrelses Flertals Side for at faa Frederiksberg indlemmet i København, og jeg maa forstaa af det ærede Medlem Hr. S. Munks Tale nu, at man ogsaa kun betragter det Resultat, som her eventuelt vil kunne opnaas, som værende foreløbigt og forbeholder sig Indlemmelseskravet fremdeles. Og nægtes kan det jo ikke, at Frederiksberg er en Enklave i København, at de frederiksbergske Borgeres Velstandsniveau og dermed ogsaa Bæreevnen paa Frederiksberg ligger væsentlig over Københavns, og at Konsekvensen deraf er, at den lavere Skatteprocent lokker de velstillede, ogsaa dem, der er næringsdrivende i København, over Grænsen mellem de to Kommuner. Men saaledes vil det jo fortsat blive, selv om en saadan Udligningsordning gennemføres. Der vil altid, uanset hvor meget eller hvor lidt man indlemmer i en Kommunes Omraade, være tilgrænsende Omraader, som frembyder gunstigere Vilkaar for Skatteyderne, end Storbyen gør.

Storbyen — og det gælder ogsaa København — er altid et Industricentrum, et Centrum for Erhvervslivet paa mange forskellige Omraader, og Konsekvensen maa blive en betydelig Indvandring til Storbyen, hvorved den faar tilført, hvad der jo ogsaa i høj Grad har været Tilfældet for Københavns Vedkommende, en Befolkningsstilvækst, som skattemæssigt ikke for

alles Vedkommende er af ret værdifuld Art, en Tilvækst, som ad mange Veje, saaledes som det ogsaa er oplyst i de Tabeller, der ledsager de forskellige Betænkninger, som danner Grundlaget for dette Lovforslag, har foranlediget en betydelig Vækst i de kommunale Byrder. Det gælder for Skolevæsenets Vedkommende, det gælder paa de sociale Foranstaltningers Omraade, og det har i de senere Aar for Københavns Vedkommende i fremtrædende Grad været Tilfældet med Hensyn til Udgifter til Fremskaffelse af Boliger, selv om jeg maa være af den Opfattelse, at Københavns Kommune paa dette Omraade er gaaet væsentlig videre, ogsaa i Retning af Luksusbyggeri, end der var nogen som helst Anledning til ud fra et rent økonomisk, skattemæssigt og for øvrigt ogsaa bolig-mæssigt Hensyn.

Denne Udvikling har ganske naturligt fremmet Tendensen blandt de mere velstillede Københavnerne til Udflytning til de Nabokommuner, hvor de faar en skattemæssigt lempeligere Behandling, en Tendens, som naturligvis ogsaa underbygges af Ønsket om at komme ud i friskere Luft, ud i nærmere Forbindelse med den frie Natur, hvad jo ogsaa den væsentlige Forbedring af Storkøbenhavns Trafikmidler har muliggjort. De mindre bemidlede søger samme Vej, ud til frisk Luft, til Strand og Skov, men i det væsentlige viser dog Erfaringen, at Udflytningen af de mindre bemidlede holder sig inden for Københavns Omraade, til Sundbyerne, Valby, Brønshøj o. s. v., medens de mere velstillede søger til Frederiksberg og Gentofte og de nordsjællandske Kommuner. Og her maa man ikke glemme, at selv om man faar en Ordning som den, der her er Tale om, gennemført, ja, selv om man fik en Indlemmelsesordning gennemført, vil de tilgrænsende nordsjællandske Kommuner frembyde et tilsvarende Skattely, som de Kommuner frembyder, der her er Tale om, og Problemet bliver uændret; man flytter det bare, om jeg saa maa sige, geografisk nogle Kilometer længere ud, hvad der med de moderne Trafikmidler i Virkeligheden spiller en saare ringe Rolle.

Af disse Forhold er fremvokset det københavnske Krav om Indlemmelse af Frederiksberg, medens Gentofte hidtil, maa ske paa Grund af sin noget fjernere Beliggenhed, ikke indlemmelsesmæssigt er kommet inden for Borgmester Hedebols Synskreds, hvilket heller ikke er Tilfældet med den Kreds af Nabokommuner, der i Sammenligning med de Kommuner, der her er Tale